

Mija Bon

Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani

Strukturni tipi ledinskih imen v Bovški kotlini

Izvleček

V prispevku so prikazani strukturni tipi ledinskih imen v Bovcu in njegovi okolici z vidika funkcijskega imenoslovja, ki zemljepisna lastna imena pomensko deli glede na poimenovalni motiv, ki se ga lahko opiše s teorijo poimenovalnih modelov. Ti se delijo na štiri pomenske kategorije: poimenovani predmet, lastnost, svojina in nahajanje. Ledinska imena, zbrana na terenu, so klasificirana po strukturnih tipih, izdelanih v okviru *Slovanskega onomastičnega atlasa*, dopolnjena z novimi tipi. Z besedotvornega stališča kažejo mikrotoponimi na zelo bogat besedotvorni sestav obsoškega bovškega govora. V obravnavanem narečju je opazna spolsko-oblikovna sprememba, pri kateri samostalniki ženskega in (redkeje) moškega spola pri polastnimenjenju dobijo obliko srednjega spola množine, pri čemer je prišlo do metatonije.

Structural Types of Microtoponyms in the Bovec Basin

This paper presents structural types of microtoponyms in the town of Bovec and its surrounding area from the functional-onomastic point of view, which determines a geographical name by the denominational motive, which can be described by the theory of denominational models. They are divided into four semantic categories: denominated object, characteristic, possession, location. The classification of microtoponyms, gathered with fieldwork, is adjusted to its representation in the *Slavic Onomastic Atlas* with added structural types. From the word-formational point of view microtoponyms testify to the rich word formation of the Bovec dialect speech. The dialect contains gender-formal change in which feminine and (rarely) masculine nouns in the process of transformation of common noun to proper noun obtain neuter plural forms with dialect metatony.

1 UVOD

Funkcijsko imenoslovje zemljepisna lastna imena pomensko deli glede na poimenovalni motiv, ki se ga lahko opiše s teorijo poimenovalnih modelov. Imenoslovec pri tem opiše spoznavni odnos, ki ga je poimenovalec imel do poimenovanega predmeta ob nastanku lastnega imena v poimenovalnem dejanju. Ta odnos lahko opišemo s štirimi pomenskimi kategorijami, ki odgovarjajo na vprašanja:

- Kdo?/Kaj? (poimenovani predmet v trenutku nastanka lastnega imena),
- Kakšen?/Kateri? (lastnost poimenovanega predmeta),
- Čigav? (svojljnost poimenovanega predmeta),
- Kje?/Kam? (nahajanje poimenovanega predmeta) (Šekli 2006: 477 po Šrámek 1999: 36–50).

Prvotni pomen imena se z rabo izgubi, lastno ime se pomensko izprazni, njegov pomen pa postane enak poimenovanemu predmetu. Pomen imena v času nastanka in njegov pomen v času rabe je zato treba ločevati. Poimenovalni motiv lastnemu imenu določa njegov strukturni tip (Šekli 2006: 477; Šekli 2008: 39).

Delitev (slovanskih naselbinskih) zemljepisnih imen na strukturne tipe je bila sestavljena v okviru priprave *Slovanskega onomastičnega atlasa* (SOA). Po njej imena osnovno delimo na enobesedna, večbesedna, stavčna in kontaminirana (Šekli 2006: 478 po Eichler in Šrámek 1988). Enobesedna imena se naprej delijo na enodelna, ki vsebujejo samo en korenski morfem in so lahko brezponska (pomensko- ali slovničnoizpeljavna) ali ponska (predpanske, medpanske, pripanske tvorjenke), ter na dvodelna. Med večbesedna imena uvrščamo predložne besedne zveze, zložene samostalniške besedne zveze s pridevniškim prilastkom in zložene pridevniške besede. Določena zemljepisna lastna imena ostajajo strukturno nejasna, predvsem tista, ki jih etimološko ni mogoče zadovoljivo pojasniti (Šekli 2008: 40–52).

V prispevku bodo po strukturnih tipih obravnavana ledinska imena v Bovcu z okolico, ki jezikovno spada v bovški govor obsoškega narečja primorske narečne skupine (Logar 1993: 123–124; Ivančič Kutin 2007: 12–18; Bon 2015: 12–21). Ledinska imena so v prispevku etimološko-zgodovinsko knjižena, razen kadar izvor imena oz. dela imena ni bil zadovoljivo etimološko pojasnjen in je zato knjižen glasovno-pravopisno ter označen z * (Šekli 2008: 33–35; Klinar et al. 2012: 47–51).

2 ENOBESEDNA IMENA

2.1 ENODELNA ENOBESEDNA IMENA

2.1.1 ENODELNA BREZPONSKA IMENA

Enodelna brezponska imena so lahko pomenskoizpeljavna ali slovničnoizpeljavna.

2.1.1.1 POMENSKOIZPELJAVNA IMENA

Mednje spadajo imena, ki so nastala samo po pomenski izpeljavi kot imenotvornem postopku z ničtim imenotvornim obrazilom. Ime je izpeljano iz občnega ali iz lastnega imena in je temu homonimno. Poimenovanje je lahko nemetaforično (izraža enakost z zemljepisnim poimenovanjem) ali metaforično (izraža podobnost s pomočjo primere). Pomenskoizpeljavna imena so lahko izsamostalniška (izobčnoimenska, izlastnoimenska), izpridevniška ali izštevniška (Šekli 2008: 40–42, Brozovič 2013: 47).

Izsamostalniška pomenskoizpeljavna imena izražajo poimenovani predmet, torej odgovarjajo na vprašanje *Kaj?*, in so glede na strukturni tip gole samostalniške besedne zveze (Šekli 2008: 41). V okolici Bovca najdemo zgolj izobčnoimenska izsamostalniška imena: *Bajer, Brdo, Čelo, Dolina, Frnaža, Guna, Komunja, Kucer, Krnica, Ledina, Mašinhavs, Mlaka, Naklo, *Ogreja, Planja, Prevala, Rob, Rut, Skok, Stena, Stran, Šija, Škrbina*.

Izpridevniška pomenskoizpeljavna imena pomensko izražajo lastnost, tj. kakovost in vrstnost, pri čemer odgovarjajo na vprašnji *Kakšen? in Kateri?*, ter svojilnost poimenovanega predmeta z odgovorom na vprašanje *Čigav?* Sem spada strukturni tip gole pridevniške besedne zveze (Šekli 2008: 41). Takih imen je na Bovškem malo. V ta tip sodijo imena zloženih samostalniških besednih zvez, pri katerih je prišlo do elipse oz. izpusta jedra: *Bogata, Ravna*.

Izštevniška pomenskoizpeljavna ledinska imena med zbranimi imeni v okolici Bovca niso bila izpričana.

2.1.1.2 SLOVNIČNOIZPELJAVNA IMENA

Slovničnoizpeljavna imena so nastala po imenotvornem postopku slovnične izpeljave, kamor prištevamo spremembo slovničnega števila, spremembo slovničnega spola in števila, rabo odvisnega sklona v vlogi imenovalnika, spremembo sklanjatvenega vzorca in sklapljanje predloga s samostalnikom (Šekli 2008: 42). Do spremembe slovničnega števila je prišlo pri mikrotoponimih *Čela* ← čelo, *Močila* ← močilo, *Prodi* ← prod.

Posebnost narečja je, da prihaja pri polastnoimenjenju do **spremembe spola in števila**, kar v SOA ni navedeno, in sicer samostalniki ženskega in (redkeje) moškega spola ednine v množini dobijo obliko srednjega spola (vključno z narečno metatonijo), prvotni spol pa ohranijo (*Dolge njiva, Črča, Dabra, Lahove jama, Ledina, Meja, Njivica, Skalica, Skala, Gorenje Skala, Spodnje Skala, Pečica, Planjica, Polica, Breza; Lazca*). Doslej je bila ta spolsko-oblikovna

sprememba dokumentirana tudi v nadiškem narečju (Šekli 2008) in kobariškem govoru obsoškega narečja (Drnovšek 2009), maskulinizacije nevter pa so pri lastnih imenih znane še v gorenjskih narečjih (npr. Jarc 2004). Ta zanimivi in še ne raziskani oblikotvorni pojav bo treba v prihodnje na širšem gradivu in ob načrtnem terenskem delu podrobneje analizirati in določiti areal njegovega pojavljanja.

S sklapljanjem predloga s samostalnikom sta nastali imeni *Predgora* in *Zabrajda*.

2.1.2 ENODELNA PONSKA IMENA

Ponska imena so tvorjena v besedotvornem postopku s pomočjo pon. Glede na mesto razvrstitve pone na koren se tvorjenke delijo na priponske, predpanske in predpansko-priponske (Šekli 2008: 43).

2.1.2.1

V zbranem ledinskem imenju iz okolice Bovca so najpogostejša **priponska imena**. Priponska obrazila imajo pri zemljepisnih imenih imenotvorno vlogo (Šekli 2006: 481). Pojavljajo se naslednja priponska obrazila:

-ica < psl. **-ica*:

- ← v pomenu manjšalnosti (izsamostalniška): *Črnelica* ž mn. ← majhna črnela ž ed.; *Gmajnica* ← majhna gmajna; *Gomilica* ← majhna gomila; *Jezerca* ← majhna jezera;
- ← kot nosilnik lastnosti (izpridevniška): *Kratčica* ← kratke (njive).
- ← *Kobacadica*.

-n-ica < psl. **-bn-ica*:

- ← prvotni pomen je nosilnik lastnosti, drugotni pa prostor/mesto: *Ograjnica* ← ograjnica ← ograja; *Solnica* ← solnica ← sol; *Kotnica* ← *kotna dolina; *Praprotnica* ← kjer je praprot.

-ov/ev-(n)-ica < psl. **-ou-(bn)-ica*, **-ov/ev-ec** < psl. **-ou-ьсѣ / *-ьсѣ*:

- ← izraža svojilnost (iz lastnoimenskega samostalnika): *Kendovica* ← Kenda,
- ← v pomenu obilnosti rastlinskega ali živalskega sveta pri izpeljankah iz poimenovanj za rastline in živali: *Rakovnica* ← rak, *Brezovec* ← breza; *Ježevec* ← jež,
- ← kot nosilnik lastnosti: *Širokovica* ← široko pobočje;
- ← **Čebrinjevec*, **Žanevica*.

-(l)je < psl. **-bĭe*:

← skupna imena, pogosto iz poimenovanj za rastline: *Kotlje* ← več kotlov; *Olšje* ← olšje ← olša 'jelša',
 ← v pomenu svojilnosti: *Radovlje*.

-išče < psl. **-išče*:

← v pomenu prostor/mesto: *Kapišče* ← kjer je 'kapus, zelje'; *Žarišča* ← kjer so žare, *Stražišče* ← kjer je straža.

-ina < psl. **-ina*:

← pomen nedoločljiv, morda prvotno v pomenu večalnosti: *Dolina* ← dolina ← *dol.

-ja < psl. **-ĭa*:

← v pomenu prostor/mesto (samostalnik + **-ĭa*): *Črča* ← črča ← črt; *Malena* ← nar. malen, malin 'mlin'.

-lo < psl. **-dlo*:

← besedotvorno obrazilo s prvotnim pomenom orodje/sredstvo, ki je v drugotnem pomenu prostor/mesto: *Ločilo* ← *ločilo ← ločiti.

-ec < psl. **-bcb*:

← v pomenu manjšalnosti: *Ložec* ← *ložec ← log; *Kolovratec* ← kolovrat, ← **Rešec*.

-ič < psl. **-itb*:

← v pomenu manjšalnosti: *Skokič* ← skokič ← skok.

-č-ek < psl. **-bč-bk-b*:

← obe obrazili nastopata v pomenu manjšalnosti: *Votelček*.

-n-ik < psl. **-bn-ikb*:

← podobno kot obrazilo *-n-ica* gre v prvotnem pomenu za nosilnika lastnosti, v drugotnem pa je pomen prostor/mesto: *Počivalnik*.

-n-č-ica < psl. **-bn-bč-ica*:

← složeno priponsko obrazilo, kjer *-n-ica* nosi prvotni pomen nosilnika lastnosti in drugotni pomen prostor/mesto ter *-č* s pomenom manjšalnosti: *Ograjničica*.

-ar-ica < psl. **-ar-ica*:

← najverjetneje v pomenu mesto/prostor: *Golobarica*.

2.1.2.2

Predpanska imena se v zbranem bovškem ledinskem imenju niso pojavila.

2.1.2.3

Predpansko-priponska imena se v zbranem bovškem ledinskem imenju niso pojavila.

2.2 DVODELNA ENOBESEDNA IMENA

To so imena s strukturo zloženke in so zelo redka. V ledinskih imenih iz okolice Bovca je dokumentiran le en primer: *Kolovrat* ← kolovrat, nastal z zlaganjem kot besedotvornem postopku, pri katerem nastane glagolska medpansko-priponska zloženka s pripono *-ø* ter s pomenom vršilnika (Šekli 2008: 47).

3 VEČBESEDNA IMENA

Večbesedna ledinska imena imajo lahko strukturo predložne besedne zveze, zložene samostalniške besedne zveze s pridevniškim ali samostalniškim prilastkom, zložene pridevniške besedne zveze (Šekli 2008: 47).

3.1 PREDLOŽNE BESEDNE ZVEZE

Predložne besedne zveze so med strukturnimi tipi ledinskih imen najpogostejše, in sicer zato, ker so med vsemi ledinskimi imeni najbolj povezana z občnimi imeni, saj so nastala s polastnoimenjenjem občnoimenskih predložnih besednih zvez, npr. pod steno → *Pod stenó*. V osnovni obliki odgovarjajo na vprašanje *Kje?* in označujejo nahajanje (Šekli 2008: 48). V jedru predložnih besednih zvez iz gradiva se pojavljajo predlogi *na*, *pod*, *pri*, *v* in *za*. Le-ti pa se spreminjajo s pregibanjem besedne zveze: *na* – *z/s*, *pod* – *izpod*, *pri* – *k/h* – *od*, *v* – *z/s*, *za* – *izza/s/z*. Ledinska imena s strukturo predložne besedne zveze imajo v določilu lahko občnoimenski samostalnik, občnoimenski pridevnik, neosebnoimenski lastnoimenski samostalnik ali osebnoimenski lastnoimenski samostalnik (Šekli 2006: 486).

Zabeležena ledinska imena s strukturo predložne besedne zveze so: *Na bregu*, *Na čukli*, *Na gavgah*, *Na glavi*, *Na *hrevu*, *Na Kaconovi poti*, *Na klopcah*, *Na konici*, *Na konju*, *Na koritih*, *Na kraju*, *Na kresu*, *Na lahtu*, *Na mlinu*, *Na ograpku*, *Na plazu*, *Na polju*, *Na potoku*, *Na ravnah*, *Na rebrih*, *Na rejdi*, *Na robu*, *Na skalah*,

*Na vrhu Olšja, Na vrteh, Pod bregi, Pod ledinami, Pod *Rabelkom, Pod robom, Pod skalami, Pod stenó, Pod Stražiščem, Pod veliko stenó, Pri borovcu, Pri Devici Mariji, Pri Gojčičevi skali, Pri Jurcovem hlevu, Pri kamnu, Pri kapeli, Pri Kukču, Pri Lenartu, Pri luži, Pri mlinu, Pri olšéh, Pri pekariji, Pri *Udeževem hlevu, Pri valjalnici, Pri Pritoku, Pri tasah, Pri žagi, V borovcih, V brdu, V jami, V klinču, V leški, V meleh, V *mocu, V molcu, V otoku, V trnju, Za *Becem, Za glavo, Za grabci, Za grivo, Za *hrevom, Za kucerjem, Za naklom, Za potokom, Za robom, Za skalo, Za šijo, Za šolo, Za vratci.*

3.2 ZLOŽENE SAMOSTALNIŠKE BESEDNE ZVEZE S PRIDEVNIŠKIM PRILASTKOM

Prav tako kot predložne besedne zveze so tudi zložene samostalniške besedne zveze s pridevniškim prilastkom nastale s pomensko izpeljavo občnoimenskih samostalniških besednih zvez, npr. debela skala → *Debela skala*. V jedru teh besednih zvez je samostalnišnik, ki ima identifikacijsko funkcijo, v določilu pa pridevniška beseda, ki ima razlikovalno funkcijo. V vlogi prilastka lahko nastopajo izobčnoimenski ali izlastnoimenski pridevniki. Slednji so pogosto svojilni pridevniki, tvorjeni iz poimenovanja gospodarja (hišnega imena), in zveza izraža svojilnost, torej določa, komu pripada zemlja (Šekli 2008: 50–51).

Dokumentirana ledinska imena s strukturo zložene samostalniške besedne zveze s pridevniškim prilastkom so:

- a) *Cezarjev mlin, Čimcova gmajna, Flipčeva ledina, *Ganjeve korita, Kacónova guna, Kaconov laz, Kaljansko polje, Katrenčeva ledina, Lahova jama, Lejčerjeva ledina, Mala *Zajkna ledina, Kluženški klanec, Marinkeljnov rut, *Mojenkov rut, Paveljnov lazec, Pičelnov log, Plajerjeva skala, *Roderška skala, Rotova griva, Ruscov lazec, *Štirčova drastica, Teronecev lazec, Tomožinova gmajna, Trampova skala, *Zajkna ledina, Žvanova skala;*
- b) *Črni vrt, Debela skala, Dolge njiva, Gorenja Kotnica, Gorenji Rut, *Goveja cesta, Globoki potok, Huda pot, Jaški breg, Jaški kamen, Lisičja vodenca, Medveja polica, Ravni laz, Spodnja brajda, Spodnja Kotnica, Spodnji Rut, Široki plaz, Škofova kapa, Zgornja brajda.*

4 STRUKTURNO NEJASNA IMENA

Strukturno nejasna so imena *Dedna, *Rabelk, Ščamo, Ščerí, Šterhula, Visna*.

5 ZAKLJUČEK

V prispevku je bilo s strukturnega vidika analiziranih 206 ledinskih imen (mikrotoponimov) iz Bovške kotline. Strukturna analiza je pokazala, da prevladuje tip predložne besedne zveze (*Na konici, V brdu*) – 36 %, kateremu sledijo tip zložene samostalniške besedne zveze s pridevniškim prilastkom, bodisi s pomenom lastnosti bodisi tvorjenim iz imena hišnega gospodarja, kateremu pripada zemlja (*Debela skala, Marinkeljnov rut*) – 23 %, besedotvorno tvorjena imena s ponami (*Gomilica, Rakovnica*) – 17 % ter tip gole samostalniške besedne zveze, pri katerem se pokaže prehajanje imen iz občnoimenske sfere v lastnoimensko sfero (*bajer* → *Bajer, rob* → *Rob*) – 11 %. Za imenoslovje alpskega prostora je značilno, da je zaradi manjšega vpliva tujih jezikov ohranilo slovenska imena, ledinska imena s tujimi osnovami pa so mlajšega nastanka (Tuma 1923). Občnoimenska poimenovanja, ki so pomensko motivirala ledinska imena, so večinoma še živa v govoru. Z besedotvornega stališča kažejo mikrotoponimi s širokim naborom besedotvornih obrazil na zelo bogato besedotvorno sestavo obsoškega bovškega govora. Pri raziskovanju ledinskih imen se je pokazalo, da prihaja pri polastnoimenjenju do spremembe oblik spola in števila, in sicer tako samostalniki ženskega kot tudi (redkeje) moškega spola ednine v množini dobijo obliko srednjega spola (vključno z naglasno metatonijo), prvotni spol pa ohranijo (*Dolge njiva, Breza; Lazca*).

Obravnavana ledinska imena se z različnimi imenskimi strukturnimi tipi razvrščajo v vse štiri prvotne pomene, določene s teorijo poimenovalnih pomenov.

1. **Poimenovani predmet:** (1) izsamostalniško pomenskoizpeljavno ime (*Bajer, Frnaža, Škrbina – Čela, Prodi*); (2) slovničnoizpeljavna imena s spremembo oblike slovničnega spola in števila (*Polica, Skalica; Lazca*).
2. **Lastnost poimenovanega predmeta:** (1) zložena samostalniška besedna zveza z nesvojlilnim pridevniškim prilastkom (*Debela skala, Črni vrt, Medveja skala – Gorenja Kotnica, Spodnja Kotnica*); (2) izpridevniška pomenskoizpeljavna imena iz nesvojlilnega pridevnika po izpustu jedra (*Bogata, Ravna*); (3) priponsko ime na *-ica, -ov-ica* s pomenom nosilnik lastnosti (*Kratčica, Širokoviča*); (4) priponsko ime na *-ov-ica* oz. *-ev-ica, -ov-ec* oz. *-ev-ec* in *-(l)je* s pomenom obilnosti (*Rakovnica, Ježevec, Kotlje, Olšje*); (5) priponsko ime na *-ica, -ec, -ič* in *-č-ek* s pomenom manjšalnosti (*Gomilica, Kolovratec, Skokič, Votelček*).
3. **Svojlilnost poimenovanega predmeta:** (1) zložena samostalniška besedna zveza s svojlilnim pridevniškim prilastkom (*Tomazinova gmajna, Marinkeljnov rut*); (2) priponsko ime na *-ov-ica* s pomenom svojlilnosti (*Kendoviča*); (3) priponsko ime na *-lje* s pomenom svojlilnosti (*Radovlje*).

- 4. Nahajanje poimenovanega predmeta:** (1) predložna besedna zveza (*Na bregu, Na vrhu Olšja – Pri Jurcovem hlevu – Pri Lenartu*); (2) slovnično-izpeljavno ime s sklapljanjem predloga s samostalnikom (*Zabrajda, Predgora*); (3) priponsko ime na *-išče, -ja* in *-ar-ica* s pomenom prostor/mesto (*Kapišče, Stražišče, Malena, Golobarica*); (4) priponsko ime na *-n-ica, -n-ik* in *-n-č-ica* s prvotnim pomenom nosilnik lastnosti in drugotnim pomenom prostor/mesto (*Ograjnica, Kotnica, Počivalnik, Ograjničica*); (5) priponsko ime na *-lo* s prvotnim pomenom orodje/sredstvo in drugotnim pomenom prostor/mesto (*Ločilo, Močila*).

VIRI IN LITERATURA

- BADJURA, Rudolf, 1953: *Ljudska geografija: Terensko izrazoslovje*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- BEZLAJ, France, 1956, 1962: *Slovenska vodna imena I, II*. Ljubljana: SAZU.
- BEZLAJ, France, 1976, 1982, 1995, 2005: *Etimološki slovar slovenskega jezika I–IV*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- BON, Mija, 2015: *Ledinska in hišna imena v Bovcu*. Diplomsko naloga. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za slovenistiko.
- BROZOVIČ, Maruša, 2013: *Ledinska in hišna imena v vasi Selšček*. Ljubljana: Znanstvena založba FF, Oddelek za slovenistiko.
- DAPIT, Roberto, 1995: *Aspetti cultura resiana nei nomi di luogo: 1. Area di Solbica/Stolizza e Korito/Coritis*. Padova: CLEUP.
- DRNOVŠEK, Sara: *Ledinska imena v Drežnici*. Diplomsko naloga. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 2009.
- EICHLER, Ernst, ŠRÁMEK, Rudolf, 1988: *Strukturtypen der Slawischen Ortsnamen / Strukture typy slovanské oikonymie*. Podkomisija za Slovanski onomastični atlas. Namenkundliche Beiträge. Leipzig.
- Franciscejski kataster za Primorsko. Na spletu.
- FURLAN, METKA, 2017: *Novi etimološki slovar slovenskega jezika*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- IVANČIČ KUTIN, Barbara: *Slovar bovškega govora*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2007.
- JARC, Tine: *Ledinska imena pod Stolom, Begunjščico in Dobrčo. Starodavne poti pod Karavankami*. Bled, Radovljica, Žirovnica, 2004.
- KLINAR, Klemen, ŠKOFIČ, Jožica, ŠEKLI, Matej, PIKO-RUSTIA, Martina, 2012: *Metode zbiranja hišnih in ledinskih imen*. Jesenice–Celovec: Gornjesavski muzej Jesenice.
- LOGAR, Tine: *Slovenska narečja*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1993.
- MERKŮ, Pavle, 2006: *Krajevno imenoslovje na slovenskem zahodu*. Ljubljana: Založba ZRC.
- PLETERŠNIK, Maks, 1894–1895: *Slovensko-nemški slovar I–II*. Ljubljana. Dostopen na portalu Fran.
- SNOJ, Marko, ³2016 (²2003, ¹1997): *Slovenski etimološki slovar*. Dostopen na portalu Fran.

SSKJ = *Slovar slovenskega knjižnega jezika* I–IV, 1970–1991. Ljubljana: Založba ZRC.
Dostopen na spletu.

ŠEKLI, Matej, 2006: Strukturni tipi ledinskih imen v kraju Livek in njegovi okolici. *Jezikovna predanost: akademiku prof. dr. Jožetu Toporišiču ob 80-letnici*. 477–491.

ŠEKLI, Matej, 2008: *Zemljepisna in osebna lastna imena v kraju Livek in njegovi okolici*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.

ŠIVIC-DULAR, Alenka, 1989: Besedotvorne vrste slovenskih zemljepisnih imen na gradivu do leta 1950. *Obdobje srednjega veka v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi*. Ljubljana. 229–244.

ŠRÁMEK, Rudolf, 1999: *Úvod do obecné onomastiky*. Brno: Masarykova univerzita.

TUMA, Henrik: Krajevno imenoslovje. *Jadranski almanah*. Trst, 1923. 125–158.

VIDOVIČ-MUHA, Ada: *Slovensko skladiščno besedotvorje* (Razprave FF). 2. razširjena in dopolnjena izd. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2018.